ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ВНУТРЕНИ ДЈЕЛА

Овдашњи Јевреји прошенијем својим под 31. Јануара т. г. Мени поднешеним изложили су ограничења, која према влма у Србији постоје, и навели шта од правитељства у цјели изравнања с осталим србским житељима моле.

Наведену прозбу Представничество моје под 16. Фебруара тек. год. № 125 као и другу, коју су ми Јевреји опет поднели, спровело је Совјету на расмотреније. У сљедству чега Совјет Ми је изјавио своју приједбу, да се међу точкама прозбе Јевреја налазе и такови, за које они неумјестно моле се, почем им то и досад није забрањивано, као: по внутрености Србије земаљске производе куповати и продавати, дјецу своју на занате давати и у Јеспафе уводити, као што им нигда забрањивано није напаћуре земаљске посјећавати и на њима трговину куповања и продавања упражњавати.

Што се пак тиче остали точки прозбе њнове, о којима они сами кажу, да ји у внутрености шанца београдског упражњавају, и за које они моле, да им се дозволи по внутрености земље упражњавати, као: дућане држати, непокретна добра куповати, богомоље дизати, нашао сам по саслушаном мњенију Совјета сагласно са закљученијем овог од 15. т. м. № 1426. за сходно рјешити: да се права ова, која су Јевреји до сад у внутрености шанца београдског уживали, на цјелу варош Београд распростру, разумевајући под варош Београдом сва предградија вароши Београду принадлежећа и разумевајући да се Јевреји имају у уживању права ови законима и уредбама земаљским саображавати, изван овог простора пак да им се поискујема права не подаре.

Рјешеније ово саобштавајући попечитељству внутреки дјела на његово надлежно употребленије повраћам му прикључени овде под ⁄. списак Јевреја овде живећи и препручујем му, да о истом рјешенију у речи стојеће просителе Јевреје известити.

№ 1660
30. Октобра 1856 год.
у Београду.

(Сљедује поднис).